

וְחִלְצָהּ, בְּגוֹנוֹנָא דְלַעֲיִלָּא נַעַל אֶחָרָא נַעַל שֶׁל חֲלִיצָה הִיא כַּעֲיִן
 לַמַּעֲלָה אֲבֵל הִיא בְּאוֹפֵן אַחֵר, וְכִלְּא אֶתְרָ חָד (ס"א כִּלְּא אֶתְיָחַד) (נ"א רְזָא חָדָא).
 והכל הוא מקום אחד כי כל נעל הוא רומז על השכינה.

מצות יבום האח של המת פורה אותו והקב"ה מרחם עליו

תָּא חַיִּי, תְּהוּא מִיתָא דְאֶסְתְּלַק מִעֲלָמָא בְּלָא בְּנִין בֵּא
 וְרָאָה אוֹתוֹ אָדָם שֶׁהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֵי בָנִים, הָאִי בֵּת נְדִיב לָא
 כְּנִישֵׁת לִיהָ לְתֵהוּא בַר נֶשׁ לְגַבְהָהּ הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאת בֵּת נְדִיב אֵינָה
 אוֹסֶפֶת אוֹתוֹ אֲצֵלָה כְּדֶרֶךְ שָׂאֵר הַנִּשְׁמוֹת שֶׁכְּשִׁיּוּצָאוֹת מִהָעוֹלָם הַזֶּה הֵן נִאֲסָפוֹת אֲצֵלָה
 וְהוֹלְכוֹת אִיתָהּ לַמָּקוֹם מְנוּחָתָן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב כְּבוֹד ה' יִאֲסָפֶךָ, וְאֲזִיל לְאֶתְרָדָא
 בְּעֲלָמָא, דְּלָא אֲשַׁבַּח אֶתְרָ וְנִשְׁמָתוֹ הוֹלְכַת וְנִסְרַדַת בְּעוֹלָם כִּי אֵינָה מוּצָאת
 מִקּוֹם, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַיִּים עֲלֵיהָ וּפְקִיד לְאֶחֻוּהֵי
 לְמַפְרָק לִיהָ וְהַקְב"ה רִיחָם עֲלֵיהָ וְעַל כֵּן בִּיקֶשׁ מֵאֲחִיו שֶׁל הַמֵּת שִׁפְדָה אוֹתוֹ,
 לְאֶתְרָבָא וְלְאֶתְרָתְקָנָא בְּעַפְרָא אֶחָרָא לְהַשִּׁיבוֹ וּלְתַקְנוֹ בַּעֲפֵר אַחֵר
 וְהֵינּוּ שִׁישׁוּב הַמֵּת בַּעֲפֵר אַחֵר לְהִיּוֹת בְּנוֹ שֶׁל אֲחִיו. כְּמָה דְכָתִיב כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב,
 (איוב לד) וְאָדָם עַל עֶפֶר יָשׁוּב וְהֵינּוּ הָאָדָם שֶׁלֹּא קִיָּים פְּרִיָה וְרַבִּיָה יָשׁוּב
 לְהַתְּלַבֵּשׁ בַּעֲפֵר אַחֵר וְיִוֹלַד שׁוֹב בַּעוֹה"ז לְהַתְּקֵן וְאִוְקְמוּהָ וְכִבְר בִּיאֲרוּהָ.

האח שלא רוצה להקים זרע לאחיו אשת המת צריכה לחלוץ נעלו מעל רגלו
 וכל הענין בסודות עליונים

וְאִי הֵהוּא פְּרוּקָא לָא בְּעֵי לְקַיְמָא לְאַחוּהִי בְּהֵאֵי

עֲלָמָא, ואם אחיו שצריך לגאול אותו לא רוצה להקים לאחיו זרע בזה העולם

להשיבו להתקן בו **בְּעֵי לְמַקְטַר חָד נַעַל בְּרַגְלֵיהִי**, צריך לקשור נעל

אחת ברגלו **וְהֵהוּא אֶתְתָּא דְתִשְׂרִי לֵיהּ וּמְקַבְּלָא לְהֵהוּא**

נַעַל לְגַבְהִי ואשת המת צריכה להתיר את קשר הנעל ולחלוץ לו הנעל ומקבלת את

הנעל אצלה להורות שכמו שהיא כאן קיבלה את הנעל כך גם המלכות אשת חיל העליונה

עטרת בעלה תיטול את נשמת בעלה של זו ותקבל אותו אצלה ונעשה נעל לרגליה בעלמא

דנוקבא ושם הוא נתקן. **אִמָּאֵי נַעַל** ולמה צריך לזה נעל. **אֵלָא בְּגִין**

דְּהֵהוּא נַעַל בְּגִין מִיתָּא הוּא לפי שהאשה היתה קיום והעמדת הבעל

המת בעוה"ז (ס"א בגין דההוא נעל קיומא דמיתא הוא בהאי עֲלָמָא), **וְאֶתְיַהִיב**

בְּרַגְלֵיהִי דְחֵיָא אַחוּהִי ועכשיו ניתן בעלה אצל רגלי אחיו החי להתקן שם

אבל אחיו לא רוצה לייבם ולהביאו לתיקון, **וְאֶתְתָּא מְקַבְּלָה לְהֵהוּא נַעַל**

לְגַבְהִי, **לְאַחוּזָא דְהָא הֵהוּא מִיתָּא בֵּין חֵיָא אַהֲדָר**

בְּעוֹבְדָא דָּא לכן האשה מקבלת את הנעל אצלה להראות שבעלה המת כבר חזר

למעלה לשכינה הנקראת נעל במעשה זה ואינו קשור עוד באחיו.

בחליצת הנעל המת חוזר למנוחתו

וְהוּא בְּהַפּוּכָא מֵהֵהוּא נַעַל דְנָטִיל מִיתָּא מִחֵיָא ובחינת

נעל זו היא בהיפוך מהנעל שנוטל המת מבית החי בחלומו, **וְהִשְׁתָּא הֵאֵי**

הלימוד  היזמיו

לע"נ הרב יהושע מאמאון אסתריא זצוק"ל

נַעַל נָטִיל חַיִּיא מְפִיתָא כִּי בַחֲיִנַת נַעַל זֹו שֶׁל הַחֲלִיצָה הִיא לֹוּקַחַת מִמִּיתָה לַחַיִּים, וְבִהְיוֹתָ נַעַל הֵהוּא מִיתָא אָזִיל בֵּין חַיִּיא וּבִאוּתָה הַנַּעַל אוֹתוֹ הַמֵּת לֹא הוֹלֵךְ יוֹתֵר נַעַל וְנָד בֵּין הַחַיִּים אֵלֶּא חוֹזֵר לַמְּקוֹם מִנּוּחָתוֹ, (נ"א וּבְעֵי נַעַל דְּהֵהוּא מִיתָא דָּא אָזִיל בֵּיהּ בְּחִיּוּהִי) וְאַתָּתָא נַטְלָא לִיהּ לְגַבְהָ, לְאַחֲזָאָה דְּהֵהִיא אֶתְתָּא עֵטְרַת בַּעֲלָהּ, נַטְלָא לִיהּ וּמְקַבְּלָא לִיהּ לְגַבְהָ וְהֵאשָׁה לֹוּקַחַת כִּאֵן אֶת הַנַּעַל אֲצֵלָה לְהוֹרוֹת שְׂגָם הַשְּׂכִינָה לַמַּעֲלָה אֶשֶׁת חֵיל עֵטְרַת בַּעֲלָה נוֹטֶלֶת אֶת נִשְׁמַת בַּעֲלָה הַמֵּת וּמְקַבֶּלֶת אוֹתוֹ אֲצֵלָה לְתַקְנּוּ.

הַאֲשָׁה צְרִיכָה לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַנַּעַל בְּכַח לְאַרְצָא לְהַרְאוֹת שְׂגוּפָה הַמֵּת נִשְׁקַט מִהַעֲוֹנָשִׁים בְּקִבְרָא

וּבְעֵי לְבַטְשָׁא לִיהּ לְהֵהוּא נַעַל בְּאַרְעָא וְצְרִיכָה הַאֲשָׁה אַח"כ לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַנַּעַל בְּכַח לְאַרְצָא, לְאַחֲזָאָה דְּשְׂכִיף גּוֹפִיָּה דְּהֵהוּא מִיתָא לְהַרְאוֹת שְׂנִשְׁקַט גּוֹפּוֹ שֶׁל הַמֵּת מִהַעֲוֹנָשִׁים בְּקִבְרָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזִמְנָא דָּא, אוֹ לְבִתְרָא זְמַנָּא, חַיִּים עֲלִיהּ, וְיִקְבֹּל לִיהּ לְעֵלְמָא אַחֲרָא וְהַשְּׂכִינָה תִּקְבְּלוּ בְּזִמְנָא הַזֶּה בְּגוֹפּוֹ זֶה אוֹ בְּזִמְנָא אַחַר כְּשִׁיבוֹב בְּגִלְגוּל הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ.

טַעַם נוֹסֵף לְהַשְׁלֶכֶת הַנַּעַל שִׁיבוֹב הַמֵּת לְעַפְרוֹ וּתְוֹכֵל הַאֲשָׁה לְהִינַשָּׂא לְאִישׁ אַחֵר

תּוֹ בְּטָשׁוּתָא דְּהֵהוּא נַעַל בִּינְדָא (ס"א מִיָּדָא) דְּאַתָּתָא לְאַרְעָא עוֹד טַעַם שְׂצְרִיכָה הַאֲשָׁה לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַנַּעַל בְּכַח לְאַרְצָא

לְאַחֲזָאָה דִּהָא לֹא יִתְבַּנֵּי הֵהוּא מִיִּתָּא בְּעַפְרָא אַחֲרָא
 דִּהָאֵי עֲלָמָא לְהִרְאוּת שְׁהַמַּת לֹא נִבְנָה כַּאֲן בַּעֲלוֹם הוּזָה בַּעֲפָר אַחַר בּוּזָה הָעוֹלָם עַל
 יְדֵי אַחֲיוֹ, וְהִשְׁתָּא יִתּוּב לְעַפְרִיָּה דִּהָוָה מִתַּמָּן בְּקִדְמִיתָא
 וְעַכְשָׁיו עַל יְדֵי הַחֲלִיצָה יֵשׁוּב הַמַּת לַעֲפָרוֹ שְׁהִיָּה מִשֵּׁם בַּתְּחִילָה, (אֲפָדִין יִתּוּב לְעַפְרִיָּה)
 וְכַדִּין הָהִיא אֲתַתָּא תִּשְׁתַּרֵּי לְמַעַבְד זֶרְעָא אַחֲרָא,
 וְאוּקְמוּדָהּ וְאִזּוּ יִכּוּלָה הָאִשָּׁה לִינְשָׂא וְלִהְעַמִּיד בְּנִים מֵאִישׁ אַחַר וְכַבֵּר בִּיאֲרוּהוּ.

על ידי קנין הנעל גורמים יחוד ז'ו"ן

תָּא תַּזִּי בֹא וְרֵאָה הַטַּעַם לְמָה נִהְגוּ הַקְּדָמוֹנִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּנַעַל בְּקִנְיָן, עַל דָּא
 מֵאֲן דְּבָעֵי לְקַיְימָא קַיְיִם, נָטִיל נַעְלִיָּה, וְיִהֲב
 לְחַבְרִיָּה לְסִיבָה זֹו מִי שְׁרוּצָה לְקַיְיִם אִיזָה קִנְיָן נוֹטֵל אֶת נַעְלוֹ וְנוֹתֵן לְחַבְרוֹ,
 לְקַיְימָא עֲלֵיָּה קַיְימָא. (דְּבַת נְדִיב) כַּדִּי לְקַיְיִם אֶת הַקִּנְיָן בְּכַח הַשְׂכִּינָה
 הַנִּקְרָאת בַּת נְדִיב הַדָּא הוּא דְכִתִּיב זֶהוּ שְׂכָתוּב, וְזֹאת לְפָנִים
 בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה. מֵאִי וְזֹאת לְמָה הַזְכִּיר 'זֹאת'. קַיְימָא
 שְׁלִים בְּכָלָא הוּאִיל וְהוּא קִיּוֹם הַכֹּל כִּי יֵשׁ בּוֹ יְחִוּד ז'ו"ן ו' הוּא ז'א זֹאת הִיא הַמַּלְכוּת
 וְעַל יְדֵי הַקִּנְיָן הֵם גּוֹרְמִים יְחִוּד ז'ו"ן.